

[Oluf Johansen.]

Landbrug skal grunde sin Produktion paa Statstilskud, men jeg ser ingen anden Vej farbar og skal derfor som nævnt støtte Lovforslagets Gennemførelse. Der er Tale om en Overgangsordning, og vi maa gøre os fortrolige med, at vore Forhold paa alle Produktionslivets Omraader maa være præget af, at vi lever i en Overgangstid, hvor vi spejder frem imod en mere stabil Tilstand, hvorpaa vi kan grunde vor Produktion. Vi har nu et Aar til at se paa Udviklingen og at indrette os derefter. Maa der her stilles visse prismæssige Forringelser i Udsigt, kan der vel ogsaa være Mulighed for Tilførsel af Foderstoffer, som vil betyde en Forbedring af den kommende Produktion. Det er i hvert Fald en Ting, som er alle Landmænds Haab og Forventning med Henblik paa Fremtidens Produktions- og Arbejdsforhold.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg takker for velvillig Behandling af Lovforslaget. Der er i og for sig ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger ud over, hvad jeg sagde ved Behandlingen af Smørloven.

Der er jo fra forskellig Side peget paa Ønskeligheden af en Import af Fodermidler for at stimulere Flæskeproduktionen, og i denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, at nu fik vi rigtige Menneskepenge til at importere for. Her vil jeg benytte Lejligheden til at udtale Haabet om, at det maa lykkes for os at faa disse rigtige Menneskepenge frigjort, saa vi kan foretage Indkøb paa de Steder, hvor vi kan købe Fodermidler. Naar det volder Vanskeligheder at faa importeret Fodermidler udefra, altsaa Vanskeligheder ud over de rent transport- og tonnagemæssige, er Grunden den, at vi skal købe i Dollars. Der er dog et Par enkelte Steder, hvor der er Mulighed for, at vi kan faa Lov til at købe i Sterling, men vi kan ikke bruge vore Sterling til at købe for, hvor vi vil rundt omkring i Verden, og derfor skal der nu forhandles om at faa disse Sterling frigjort, saa at vi kan købe disse livsnødvendige Ting.

Forbrugerprisen blev ogsaa nævnt. Det er rigtigt, at der i og for sig ikke er noget i Lovforslagets Paragraffer om Forbrugerprisen, men den fastsættes jo af Priskontrolraadet, og der er netop i Bemærkningerne til Lovforslaget gjort opmærksom paa, at Ministeriet ikke vilde modsætte sig et eventuelt Ønske hos Priskontrolraadet om at nedsætte Forbrugerprisen; men det er klart, at i samme Grad man nedsætter den, vil det koste

Statskassen Penge. Vi har altsaa ønsket, at dette Spørgsmaal skulde staa aabent.

Det sørgelige ved de Priser, der er fastsat fra engelsk Side, er dette, at de er saa meget smaa i Forhold til det Udgiftsniveau, vi i det hele taget har her i Landet, men det, der opnaas nu i Kraft af denne Lovgivning, er, at vi faar stabile Priser i det kommende Aar. Enhver kan sige sig selv, hvad det vilde betyde, om vi kom ind i en Periode, hvor man Maaned for Maaned indstillede sig paa Prisfald; dette vilde naturligvis med automatisk Sikkerhed medføre en Formindskelse af Produktionen. Derfor kan jeg slutte med at sige, at jeg anser denne Lovgivning for at være i høj Grad midlertidig og ikke ønskelig i normale Tider. Det er ganske givet, at en Lovgivning af denne Art ikke fortsat kan være ved. Det lader sig nu engang ikke gøre; det er en Lovgivning, som man under normale Forhold ikke kan være tjent med fra nogen Side, og jeg kan ogsaa ganske ærligt sige, at jeg tror ikke, der vil være nogen her i Landet, i alt Fald ikke nogen ansvarlig, som ret længe endnu vil kunne vægre sig ved virkelig at fastlægge en Erhvervs politik, som kan holde ud i Fremtiden. Man kan sige, at det kan man ikke forlange af den nuværende Regering, og derfor maa det vente, til et Valg har fundet Sted og den kommende Rigsdag kan komme til at stikke disse Linier af; men dette Lovforslag giver en produktionsmæssig Ro og Stabilitet, og det glæder mig, at alle er enige om, at denne Stabilitet er en bydende Nødvendighed, som Forholdene i det hele taget ligger.

Kr. Johansen: Det ærede Medlem Hr. Bjerg udtalte, at Landbruget var det eneste Erhverv, som frivilligt havde tilbudt at gaa ned med Priserne. Det forekommer mig lidt overdrevet at udtrykke det saaledes. Det er vel ogsaa lidt urimeligt at forlange, at noget Erhverv, eller nogen i det hele taget, skal komme frivilligt og tilbyde at gaa ned med deres Fortjeneste. Forholdet er det, at man udefra tvinger Priserne ned; ogsaa længere ned, end vi ønsker. Det, det her drejer sig om, er at sikre mere stabile Arbejdsvilkaar, mere tilfredsstillende Vilkaar saavel for Landbruget som for det øvrige Samfund. Det, der sker, er, at vi anerkender Priserne udefra og gaar ind paa, at Landbruget skal nøjes med en Afregning i Forhold til de Priser; det er ikke Landbruget i og for sig, der frivilligt tilbyder at gaa ned med Priserne.

Hermed sluttede Forhandlingen.